

Ač by název mohl o tom svědčit, nejde o P. R. článek. Nejde ani o reportáž. Jde o příspěvek, který se objevil v loňském ročníku Trapsavce v próze nad 23 let. Ponechme stranou polemiku o tom, zda právě takto by měl vypadat příspěvek do literární soutěže. Zaměřme se na obsah a tak by zpozornět měl každý, koho nenechává chladným mapování a dokumentování trampingu. Samozřejmě vhodnou báseň k tomuto článku lze najít jen stěží, tak se tentokrát poetikům omlouvám.

Krásné čtení ***Trampské museum na Brněnském výstavišti potřetí*** Již potřetí bylo možné navštívit tak zvané Mobilní trampské museum českých, moravských a slovenských trampů. Ve čtvrtek 15. ledna 2015 byla v Brněnském výstavišti slavnostně otevřena celostátní výstava cestovního ruchu s názvem REGIONTOUR, kde byla stejně jako v letech 2013 a 2014 instalována část expozice Mobilního trampského muzea. Letos byla výstava Mobilního trampského muzea na REGIONTOUR ke zhlednutí v termínu čtvrtek 15. ledna až neděle 18. ledna 2015 (denně od 9:00 do 18:00 hodin). Toto Mobilní trampské museum českých, moravských a slovenských trampů patří pod skupinu Kamarádi Festivalu trampských písní Horní Jelení (které letos slaví krásné 40. výročí založení). Výběru trampských exponátů a jejich přípravě pro vystavení civilní veřejnosti se věnuje už třetím rokem skupina trampů, tzv. Brněnská rada trampského muzea, kde patří kamarádky Pirátka a Saza a kamarádi Palec, Kamzík, Pim, Cvoček a Bizon. Uvedená výstava návštěvníkům představila řadu různých trampských oblastí jako např.: písničkáři, řezbáři a malíři; jídlo a pití; pohlednice a dopisnice; dýmky; sport; oblečení; literatura a časopisy; odznaky a razítka; zvadla; totem; osadní vlajky; domovenky (rukávové nášivky); hudební nástroje; kalendáře, atd. Výstava ukazovala v podstatě život trampů jak v minulosti, tak i v současné době a přibližovala tak trampské hnutí široké civilní veřejnosti. Návštěvníkům Mobilního trampského muzea se tak naskytla zcela výjimečná příležitost nahlédnout jak do současného trampingu, tak i do jeho velmi bohaté, skoro sto let staré historie. Už v roce 2018 si budeme připomínat 100. výročí vzniku trampského hnutí v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku. Současný tramping je možno charakterizovat tak, že jeho podstata zůstává stejná jako při jeho vzniku před skoro sto lety. Je to dobrovolné občanské hnutí, které je typické hlubokou a upřímnou láskou a návratem k přírodě, častým pobytem v přírodě spojeným s tábořením, sdružování kamarádek a kamarádů všech věkových skupin do tzv. trampských osad. Hnutí je rovněž typické opravdovým a dlouholetým kamarádstvím a vzájemnou pomocí a podporou jeden druhému, trampskými písničkami, slezinami, potlachy, zvyky a obyčeji. Zcela zvláštním rysem trampingu je krásná skutečnost, že tramping nebyl nikdy organizovaným hnutím, ale je hnutím lidovým a spontánním, bez psaných směrnic nebo stanov. Tramping se od svého vzniku kolem roku 1918 řídí pouze nepsanými trampskými zákony, zvyky a obyčeji. V této souvislosti je nutno připomenout, že podle trampského časopisu PUCHEJŘ je v současné době několik skupin nadšenců, kteří vytvářejí trampská musea. Můžeme jich napočítat přinejmenším pět. Holou skutečností je smutný fakt, že uvedené trampské party si hrabou povětšinou jen na svém vlastním písečku a nějaká družná a trampská spolupráce v podstatě bohužel dnes neexistuje (pokud ano, tak o ní nevím a omlouvám se, za svoji neznalost). Spíše se dá mluvit o nezdravé rivalitě a malém až mizivém zájmu o konstruktivní trampsko-vandrácský dialog a natož pak potřebnou spolupráci. Toto krátké trampské zamyšlení pro TRAPSAVCE je určeno především k tomu, aby vybudilo a probudilo trampské kamarády, kteří se v oblasti trampských museí jakkoliv angažují. Skutečně už není mnoho času a tak NAVRHUJI všem dotčeným kamarádkám a kamarádům, aby se sešli nejpozději o letních prázdninách roku 2015 zástupci všech současných (případně i budoucích)

tramenských museí na jednom domluveném fleku. A tam si během malého vandru v přírodě, v lesích a u táborového ohně od srdce pokecali a zkusili najít společnou tramenskou řeč i v oblasti tramenských museí. Domnívám se totiž, že by mělo mít tramenské hnutí i v oblasti své bohaté historie a její zachycení celkem jasno a to hlavně ke svému 100. výročí, které evidentně padne na rok 2018 a urputně a neodvratně se blíží. Znáám plno kamarádů trampů, kteří tuto myšlenku podporují a bez obav by do toho šli. Ukončím své tramenské zamyšlení pouze tím, že bych považoval za užitečné takovou výzvu publikovat v celostátním tramenském časopise jako je již výše uvedený tramenský časopis PUCHEJŘ. A na úplný závěr si dovolím zopakovat známou lidovou moudrost, která se už před mnoha a mnoha lety usadila na tramenských osadách a u tramenských táborových ohňů: „Rozumní lidé se spolu vždycky domluví“.

Otakar Bizon Míka